

ker til, at man som flygtning og indvandrer her i landet føler sig skidt behandlet, føler sig sat udenfor og ikke føler sig ordentligt integreret, fordi der ikke er plads til en, og fordi man får alle mulige beskyldninger slynget i hovedet, samtidig med at man kan se, at mennesker bliver sendt ud af landet til forfølgelse andre steder i verden.

Når vi hører, hvordan virkeligheden bliver afspejlet i nogle af de betragtninger, som hr. Morten Messerschmidt lige har givet udtryk for, kan vi se det sande ansigt og se, hvorfor denne forskelsbehandling finder sted. Når hr. Morten Messerschmidt henviser til det iranske styres behandling af sine indbyggere og på det grundlag siger, at sådan er alle muslimer i Danmark også, er det lige præcis udtryk for, at man stigmatiserer en befolkningsgruppe på baggrund af dens tro og er parat til at diskriminere folk, fordi nogle andre imod almindelige demokratiske principper ikke overholder menneskerettighederne. På den måde går det ud over nogle af de mennesker, som rent faktisk er flygtet fra disse despotiske styre i bl.a. Iran.

I dag er det jo sådan, at den danske regering faktisk sender flygtninge tilbage, selv om de er i fare for at blive udsat for tortur og forfølgelse. Vi har allerede set én sag, vi risikerer at se flere sager, hvor folk bliver sendt tilbage til disse despotiske styre, og det er udtryk for en udlændingepolitik, som vi er lodret imod.

Derfor synes jeg egentlig, debatten meget godt har afsløret, hvilket menneskesyn og udgangspunkt der ligger bag, når Dansk Folkeparti har så stor magt over udlændingepolitikken og integrationspolitikken i dagens Danmark. Det er et menneskesyn, som går ud på, at de fremmede som udgangspunkt er antidemokratiske og helst skal sendes tilbage, og al partiets snak om integration handler i virkeligheden bare om, at man helst så, at de fremmede slet ikke var kommet til Danmark. Det er det menneskesyn, vi er imod, det er derfor, vi også er lodret imod den umenneskelige måde, man griber integrationspolitikken an på, og derfor stemmer vi imod dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det eneste, jeg vil sige, er, at når vi skriver i vores betænkning bidrag, at det er utilstedelige beskyldninger og påstande, er det jo, fordi der står:

»I »danskhedens« navn har vi skridt for skridt vænnet os til, at vi udviser vore mest udsatte medmennesker, skønt der består en begrundet mistanke om, at de vil blive forfulgt, udsat for tortur eller simpelt hen forsvinde sporløst i deres hjemlande. Med lovgivningen som våben splitter vi familier ad, skiller forældre fra børn, mænd fra hustruer og sender politisk forfulgte i armene på deres forfølgere«.

Så siger hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at der allerede har været en sag. Ja, det har der, men det var dengang, der var en socialdemokratisk-radikalt ledet regering, og der har ikke været en eneste sag siden. Jeg vil gerne gøre hr. Jørgen Arbo-Bæhr opmærksom på, at det, der står, ganske enkelt ikke passer. Det ville i øvrigt også være konventionsstridigt, men lovforslaget her, som vedrører udlændingeområdet og integrationsområdet, er på ingen måde konventionsstridigt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Desværre er det sådan, at når der i dag sker udvisninger af Danmark som led i den meget restriktive og umenneskelige danske udlændingepolitik, ved vi jo godt, at konsekvenserne kan være meget svære at overskue. Jeg er fuldstændig på det rene med den helt konkrete sag, hvor vi har en person, der er vendt tilbage til Danmark, en person, som notorisk var udsat for tortur. Det var en udlændingepolitik, det er rigtigt, som blev gennemført under en SR-regering, men i et samarbejde med bl.a. Venstre. Det er den ene side af sagen.

Kl. 15.00

Men de andre sager: Hvornår ender de? Hvornår kommer der nye sager? Hvad er der blevet af de syriske søstre, som har været forsvundet i 1½ år? Hvad var der blevet af den iranske flygtning, som i sidste omgang blev reddet på målstregen, ikke af regeringen, men fordi oppositionen rejste hans sag? Hvad er der f.eks. blevet af sagen om den afghanske familie?

Der er hundredvis af sager, og folk bliver udvist, på trods af at de står i fare for tortur og forfølgelse.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det var da dejligt at høre hr. Jørgen Arbo-Bæhr starte med at sige, at det ganske vist ikke var den her regering, der havde været en sag under, men den tidligere. Det var dejligt. Så har vi da i hvert fald fået det sat på plads.